

Média plní v demokratické společnosti velmi významnou úlohu. Představují pomyslného hlídačského psa demokracie a jejich svobodné fungování je základním předpokladem a zárukou svobody projevu.

Posláním sdělovacích prostředků je mimo jiné informování veřejnosti o věcech oprávněného veřejného zájmu a jejich kritické zhodnocení, čímž dochází ke kontrole veřejné moci – a to jak ze strany médií, tak i jejich čtenářů, diváků a posluchačů.

Právo médií na svobodu projevu a právo čtenářů na informace se však střetává s osobnostními právy těch, o nichž žurnalisté informují.

Evropská úmluva o ochraně lidských práv a svobod¹ v článku 10 uvádí, že sdělovací prostředky mají právo a profesionální povinnost informovat veřejnost, která má zase právo přijímat informace včetně informací o veřejném zájmu. Média však zároveň musejí ctít článek 6 a článek 8 Úmluvy, které zakotvují právo na presumpci nevinny, na spravedlivý proces a na respektování soukromého a rodinného života.

Zmíněná práva, která jsou v České republice ústavně zaručena, se zhusta dostávají do konfliktu při trestním řízení a zpravodajství o trestních věcech.